

Spoštovani bralci,

uredništvo si pridržuje pravico do krajšanja pisem, ki presegajo dolžino 45 vrstic. Pisma bralcev objavljamo v skladu z načelom profesionalne novinarske etike, katere namen je služiti interesom javnosti ne glede na politično, svetovnonazorsko ali kakršno koli drugo prepričanje.

št. 4/38

Herojeva vrnitev v Suho krajino (1)

Spoštovani gospod Žajdela, v dveh številkah Demokracije (št. 4 in 5 2006) ste si za obračun z Lado Ambrožičem-Novljanom odmerili kar šest strani, kjer razen bombastičnih podnaslovov niste mogli najti niti enega samega resničnega Novljanovega medvojnega greha. In to Vi, gospod Žajdela, ki ste, kot v tekstu sami pravite, poklicani za tovrstne naloge... Vse Vaše pisanje temelji na napačnih in nepreverjenih dejstvih.

Prvič, Novljan ni narodni heroj, kar trdite že v naslovu.

Drugič, pri dogajanju v Žvirčah spomladi 1945 ga ni bilo zraven, ker je bil na zdravljenju v Beogradu. S tem smo seznanili že avtorja omenjene trditve, gospoda Iveta Staniča, vendar Vi, gospod Žajdela, kot je razvidno iz Vašega pisanja, o tem niste povsem prepričani, sicer te laži ne bi omenjali.

Tretjič, očitajte nam nadutost, ker protestiramo zoper Staničevo insinucijo, ki jo je objavil iz čistega miru, kot se reče, samo kot intrigo, ki je, po (Vašem?) pričakovanju sprožila to polemiko. Saj niste pričakovali, da bomo Staniču za njegovo laž hvaležni!

Četrtyč, problematizirate Novljanovo opisovanje medvojnih dogodkov v njegovih monografijah. Kje je tu problem? Se navedena dejstva ne ujemajo z Vašim vedenjem? Ali z Vašo ideologijo?

Petič, očitajte mu sodelovanje pri partizanskih napadih na utrjene be-

logardistične postojanke (t. i. vaške straže). Diskusija o tem bi peljala v ponavljanje že stokrat slišane.

Šestič, o poboju Mavsarjeve družine je Novljan nekajkrat jasno in javno povedal, tako tudi v Delu, 9. maja 1998, da je omenjeni zločin delo tedanjega poveljnika VOS, ki je bil zaradi tega nemudoma aretiran, vendar se je v proces vmešal Ivan Maček-Matija in obtoženca na svojo roko rešil pred kaznijo.

Sedmič, škoda, gospod Žajdela, da se kot zgodovinar in poznavalec medvojnega dogajanja na Slovenskem niste nikoli pogovarjali z Novljanom, ko je bil še živ. Razloga za Vašo distanco sta bržkone dva: da pač nočete poslušati argumentov, ki Vam niso pogodu, ali pa Vas je bilo sram, ker ste v začetku 90., na višku protipartizanske evforije, v Delu zapisali svojo največjo laž, in sicer, da je tudi Lado Ambrožič-Novljan sodeloval pri poboju domobrancev po koncu vojne. Če bi se bili vsaj malo potrudili, bi zlahka ugotovili, kje je tedaj bil in kaj je počel. Saj je to delo zgodovinarjev, mar ne?

Družina pok.

Lada Ambrožiča-Novljanana

št. 5/59

Ambrožinica (1)

Spoštovani, ne vem, s čim sem si zaslužil tolikšno pozornost v Vašem cenjenem glasilu; vsak čas bo pol Demokracije posvečene samo meni in moji družini. Kot kažejo podatki o gledanosti, so moje oddaje v vzponu. Tudi po Vaši zaslugi. Kar ne ubija, krepil!

Očitajte mi, da sem v pogovoru z Denisom Latinom (Demokracija, št. 5) izrazil svoje nestrinjanje s sedanjo medijsko politiko na Slovenskem. To preprosto ne drži, tega nisem ne rekel ne mislil. Govoril sem o izkušnjah, ki jih imamo na RTVS z oblastni, pri tem pa nove oblasti sploh nisem omenil. Izkušnje z novo oblastjo in njeno medijsko zakonodajo šele prihajajo. Ko bo čas, bom svoje skromno mnenje vsekakor povedal. V intervjuju ste